

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/145/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

170/2015. (IV. 28.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2015. március 14-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2015. április 28-án megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a K.-i Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos a vele szemben, a K.-i Rendőrkapitányság által foganatosított közlekedés rendészeti intézkedés miatt terjesztette elő 2015. március 14-én panaszát.

A panaszos beadványában előadta, hogy álláspontja szerint szemet is kiverő jogsértő tény ignorálása történik több rendőrségi alkalmazott, az út kezelője, a kivitelező részéről. A panaszos által csatolt képen látható táblacsokor hosszú hónapokig volt az alapja a rendőrségi szabálysértési határozatok kiadásának. A cél a panaszos véleménye szerint Btk.-ba ütköző kitervelt jogtalan haszonszerzés, annak rendőr-hivatali, útkezelői támogatása az állam javára.

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

A H. rendőrőrs nem a hivatali kötelező korrigálása érdekében tett intézkedésre, hanem az állam javára végzett jogtalan haszonszerzésre állt rá, mert több járművezetőnek szabott ki szabálysértési bírságot, aláírta velük, hogy elismerik a szabálysértést. A csalásba ezzel delikvenseket épített be.

Ezen eset a panaszos álláspontja szerint felvet egy parlamenti vizsgálatot is, mert ilyen galád rendőri intézkedés lehetőséget ad törvénytelen eljárásokat egyszerűen a hiszékeny, avagy féltő állampolgár nyakába varrni és mindjárt befejezni, befagyasztani. Sem a K.-i RK, sem a Z. Megyei RFK nem látta jogsértőnek ezen szabálysértési intézkedéseket.

A 20/1984 (XII. 21.) KM rendelet 5.§(2), 7.§, 10. §(1-5), 11.§(1.) (3.b) E szerint TILOS egymásnak ellentmondó közúti jelzés alkalmazása. Ez esetben a kötelező haladási irány jobbra, és a behajtani tilos tábla, majd a halszálka balra együttes alkalmazása, melyet a rendőrségnek azonnal jelentenie kellett volna, korrigálása érdekében. A Kresz szerint a jelzőtáblákat a m.ir. szerinti jobb oldalon kell elhelyezni. Egy tábla sem tiltotta a Z.irányt. Ezt követik a 83/2004 (VI.4.) GKM rendelet 4.2, 5.1 rendelkezései is.

Ezen útkereszteződésben az előjelző tábla szerint hiányzik a főjelző tábla, mely a tiltott Z. irányt jelzi. Z. irány nem lett jelezve az A. belterületén a n.-i leágazásnál.

A rendőr csak a behajtani tilos táblát ragadta ki, hogy kaszírozhasson. A kötelező haladási irány jobbra tábla megszegőit nem büntette, nem is indokolta. Ezen táblacsokor szerint egy járművezető sem tud behajtani a kötelező haladási irány jobbra tábla miatt. A miniszteri rendelet nem véletlen, hogy tiltja az egymásnak ellentmondó közúti jelzés használatát. Ezen tilalmat a rendőrök önhatalmúlag, jogsértően büntetésre használják.

A panaszost az illetékes rendőrök diszkriminálták a döntéseikkel. A szabálysértési határozat átvételét írásban fenntartással tett, mert diszkriminálta. A buszvezetőket nem büntette a kötelező haladási irány jobbra tábla figyelmen hagyása miatt. A Magyar Közút 2014.11.14.-én kelt válaszlevelében (ZAL-1468/2/2014) a kötelező haladási irány jobbra táblát, kötelező kikerülési irány táblának keresztelte át.

2) A panaszos 2015. március 28-ai panasz kiegészítésében csatolta korábbi levelezését, amit a vele szemben foganatosított közlekedésrendészeti intézkedés helyszínén található táblákkal kapcsolatosan folytatott, azonban a Testület a jelen állásfoglalás II. pontjában foglaltak okán ezek részletes ismertetésétől eltekint.

II.

1) A Testület a panaszeljáráásban mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

a) A Testület eljárását a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.), a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”. Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások

vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatsomag-jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti hatásköri rendelkezések alapján kijelenthető, hogy a Testület csak azon rendőri magatartások felülvizsgálatát végezheti el, amelyeket az Rtv. a IV.–VI. fejezeteiben szabályoz, nem veheti át azonban a szabálysértési hatóság szerepét, így nem rendelkezik felhatalmazással annak megállapítására, hogy a panaszos a rendőri intézkedést megelőzően követett-e el szabálysértést. Mindebből kifolyólag a fenti hatásköri rendelkezés alapján a Testület a rendőrség szabálysértési hatóságként történő fellépését nem minősítheti, afölött semmiféle kontrollt, felügyeletet nem gyakorol. Nem vizsgálhatja, hogy a panaszos követett-e el szabálysértést, indokolt volt-e vele szemben a szabálysértési eljárás megindítása, valamint bírság kiszabása. Az ilyen jellegű panaszokra a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény vonatkozó rendelkezései az irányadók. A Testület a hatásköri szabályok értelmében a szabálysértési eljárást megelőző közlekedésrendészeti intézkedést, előállítást és az ennek során tanúsított rendőri magatartást vizsgálhatja.

A Testület a szabálysértési eljárással kapcsolatos panaszok tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményét.

2) A panaszbeadványt a Testület a részrehajlás-mentes eljárás követelményének az érvényesülése szempontjából is indokoltnak tartotta vizsgálni.

A részrehajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A panaszbeadványban foglaltak alapján arra lehet következtetni, hogy a panaszos megkérdőjelezi a részrehajlás-mentes intézkedés követelményének teljesülését a kifogásolt rendőri fellépéssel kapcsolatban. Erre vonatkozóan előadta, hogy őt az illetékes rendőrök

diszkrimináltak a döntéseikkel, mivel a buszvezetőket nem büntette a kötelező haladási irány jobbra tábla figyelmen kívül hagyása miatt.

A Testület a panaszos által csatolt fényképmelléklet és a google térkép a kérdéses kereszteződésről készült felvételei alapján² a következőket állapította meg a panaszos által diszkriminatívnak tartott rendőri eljárással és a panaszos által sérelmezett közlekedési táblákkal összefüggésben:

A kérdéses szakaszon menetirány szerinti jobb oldalon látható táblacsoportban a panaszos által csatolt fénykép szerint látható egy kör alakú tábla, amelynek piros a szegélye, közepén fehér valamint egy felirat látható alatta, amelyen az áll, hogy „kivéve volán” (a továbbiakban 1. sz. tábla), látható továbbá az 1. sz. tábla alatt egy téglalap alakú piros-fehér hosszúkás tábla, amely bal irányba mutató nyíl alakban sávozott (a továbbiakban: 2. sz. tábla) valamint a 2. sz. tábla mellett bal oldalon egy ugyanilyen álló téglalap alakú tábla, amelynek a tetején egy sárga fényt adó lámpa helyezkedik el (a továbbiakban 3. sz. tábla). Mindezeket túl látható még a 2. sz. tábla bal széle felett egy kék, kör alakú tábla amelyen, egy ferdén jobb irányba mutató fehér nyíl látható (a továbbiakban 4. sz. tábla). A google térkép a kérdéses kereszteződésről készült felvételei alapján közvetlenül a táblacsoport előtt baloldalon egy út csatlakozik be a kérdéses útszakaszba, illetve megállapítható, hogy a két útszakasz kereszteződésének vonalában az útburkolaton nincs záróvonal vagy balra kanyarodást tiltó tábla.

A Testület mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az 1. sz. tábla az 1/1975. (II. 5.) KPM-BM rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 14. § (1) bekezdés n) pontja szerint mindkét irányba behajtani tilos táblának minősül, ami azt jelzi, hogy az útra mindkét irányból tilos behajtani. a kör alakú tábla alatt található felirat értelmében, ez nem vonatkozik a volán busz járataira, tehát a volán járatok behajthatnak, illetve egész pontosan tovább hajthatnak a kérdéses útszakaszon, más – tehát például a panaszos személygépjárművével – viszont nem.

A 2. és 3. sz. táblákkal kapcsolatosan a KRESZ 20. § (3) bekezdés úgy rendelkezik, hogy az úttestnek, illetőleg az úttest egy részének a lezárását piros-fehér színű korlát, továbbá nyíl alakban vagy ferdén sávozott tábla, terelő fűzőr vagy terelőbóják, éjszaka és korlátozott látási viszonyok esetében ezen felül folyamatos piros vagy villogó sárga fényt adó lámpák is jelzik. Mindezek alapján - bár a nyíl alakú sávozás ilyen asszociációt kelthet – ezen táblák nem azt jelentik, hogy balra kell fordulni, hanem, hogy az úttest egy része le van zárva.

A 4. sz. tábla a KRESZ 13. § (1) bekezdés b) pontja alapján kikerülési irányt jelző táblának minősül, amely azt jelzi, hogy a táblát - illetőleg azt az akadályt vagy egyéb tárgyat, amelyen a táblát elhelyezték - a táblán levő nyíl által jelzett irányban kell kikerülni. A Testület arra a megállapításra jutott, hogy a panaszos a 4. sz. táblát helytelenül kötelező haladási irány táblának minősítette. A KRESZ 13. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kötelező haladási irány tábla vízszintes, vagy függőleges fehér nyilat tartalmaz, míg a KRESZ 13. § (1) bekezdés b) pontja szerinti kikerülési irányt jelző tábla a kikerülés irányát jelző ferde fehér nyilat tartalmaz. A panaszos által csatolt fényképfelvételen egyértelműen megállapítható, hogy a táblán látható nyíl ferdén jobb irányba mutat.

Összegezve a táblák jelentését a Testület arra a megállapításra jutott, hogy azok nem voltak egymásnak ellentmondóak, egyértelmű forgalmi szituációt jeleztek, amely szerint a kérdéses

² lásd: (...) intertnetes link

útvonalon a menetirány szerinti jobb oldalon útakadály volt (2. és 3. sz. táblák), amelyen túlra nem engedélyezték a behajtást kivéve a volán járatait (1. sz. tábla). Azoknak a járműveknek amelyek behajthattak – a volán busz járatai – kikerülési irányt határoztak meg.

A Testület álláspontja szerint a panaszos az említett forgalmi szituációban akkor járt volna el a KRESZ előírásainak megfelelően, ha balra- vagy megfordul a tábla csoport előtt kereszteződésben, mivel a google térkép a kérdéses kereszteződésről készült felvételei és a panaszos által csatolt fényképfelvétel szerint a kereszteződésben nem volt balra kanyarodást, visszafordulást tiltó tábla, a kérdéses útszakasz nem minősül autópálynak illetve egyirányú útnak – ahol a KRESZ 33. § (2) bekezdés szerint tilos lenne a megfordulás – valamint az útburkolati jelzés szaggatott felelzővonal volt, amit a jármű irányjelzéssel átléphet.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint az intézkedő rendőrök nem jártak el diszkriminatívan a panaszossal szemben, amikor őt megbüntették a buszsofőröket viszont nem büntették a kérdéses útszakaszon történő továbbhaladásért.

Mindezekre tekintettel a Testület, úgy foglalt állást, hogy a rendőri fellépés módja megfelelt az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének.

III.

A Testület a szabálysértési eljárással kapcsolatos panaszszemek tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani. A rendőri fellépés módja megfelelt az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének.

Mindezekre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2015. április 28.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag